

buitenland, met name Duitschland, in zwang komende dinitrocresolen e.a. werken, evenals pyrethrum, het ineenschrompelen in de hand. Ik stelde iets dergelijks eveneens vast bij vele mijner nog niet gepubliceerde onderzoekingen met plakker, ringelspinner en bastaardsatijnvlinder.

Bij bovenbedoeld, in het Novembernummer van het Tijdschrift der Nederl. Heide Mij gepubliceerd onderzoek over *Diprion pini* nu heb ik bij de door de Heide Mij uitgevoerde bestuivingen de voorkeur gegeven aan derrispoeder boven het sneller en zekerder werkende pyrethrum en wel, omdat mij bleek, dat in zulke, door derrispoeder verlamde rupsen de endoparasieten, zoowel tachiniden als sluipwespen, nog tot ontwikkeling kunnen komen, wat in een snel uitdrogend dier niet het geval is. Ziehier dus een voorbeeld, hoe biologische bestrijding en derrisbestuiving hand in hand gaan, elkaar aanvullend, waar zij ieder op zich zelf te kort zouden schieten.

Zou ook voor de rupsenplagen der Amsterdamsche grachten niet een analoge oplossing te vinden zijn en zou deze niet door samenwerking der Amsterdamsche onderzoekers kunnen worden bereikt? Vele biologische waarnemingen betreffende levenswijze van waard en parasieten zullen daarvoor vermoedelijk nog moeten worden verricht. Een enkele onderzoeker kan in de korte tijdsruimte, die soms voor bepaalde waarnemingen ter beschikking staat, het omvangrijke werk zeker niet af. Misschien zijn ze bereid in het kader van leden der Nederl. Entomol. Vereeniging elkander te vinden en te verstaan. In ieder geval hoop ik hiermede de lezers van de Entomologische Berichten tot het inzicht te hebben gebracht, dat de voorstanders van biologische bestrijding en die van stuiven geenszins vijandig tegen over elkaar behoeven te staan, maar tevens, dat de landbouwkundige bij de beoordeling van bestrijdingsmaatregelen een ruim inzicht moet hebben, niet alleen in oeconomische, maar ook in de biologische problemen, die zich daarbij kunnen voordoen, wil hij niet zoo nu en dan het doel voorbij streven.

Arnhem, Mei 1938.

J. J. FRANSEN.

Biologie van Scarites.

Meermalen maakte ik de opmerking, hoe moeilijk het is biologische gegevens uit oudere literatuur bij een te brengen. Een bevestiging hiervan vind ik in zake de biologie van *Scarites laevigatus* F., waarover de Beaufort in het Entomologisch Bericht Dl. IX, No. 214, p. 304, interessante waarnemingen mededeelt. Wel herinnerde ik mij, daarover ook vroeger iets gelezen te hebben, maar door wien en waar? In deel III van het Entomological Magazine, (1836), nalezend de amusante discussie over het al of niet lichtend

vermogen der Fulgoriden, waarvan afhing, of het titelvignet van dit Magazine zijn stralenkrans zou mogen behouden, valt het deel open op pagina 177 en zie daar vind ik iets over *Scarites*.

J o n i c u s in Note 2 van zijn „Notes on various Insects” schrijft daar: „*Scarites laevigatus*..... Common in Cephalonia from the 18th April to the 20th of August. Found on sandy beeches, where the sand shrimps dwell. The latter, as every person must have observed, burrow in the sand like a dog, forming a perpendicular hole. About the 20th of April, 1834, I watched one of the *Scarites* running on the sand, apparently in search of food. It ran into a shrimp hole, but finding it deserted, immediately came out and entered another: the shrimp happening to be near the top, sprung out when my friend was looking into his hole; the *Scarites* however entered, but found nothing. At the next hole it was more fortunate, and I soon saw it return, dragging out its prey. On retiring behind some sea-weed to finish its meal, I captured it with the shrimp in its mouth.”

Hieruit blijkt dus dat J o n i c u s evenals de B e a u f o r t zag, dat *Scarites*, hier de imago, de strandvlooiën uit hare gangen haalde als prooi, dus bij dag actief was.

Met deze kleine bijdrage over de literatuur, wil ik volstrekt niet zeggen, dat ook niet nog meer daaromtrent bekend is, maar begraven als dergelijke opmerkingen zijn in oude tijdschriftnummers, mag men eerder spreken van: gepubliceerd maar onbekend.

In den tijd, dat „J o n i c u s” (C h a m p i o n, Engelsch militair, die in Griekenland geweest was) zijn artikel schreef, was het mode om af en toe onder pseudoniem te schrijven.

D e l t a (D o u b l e d a y), R u s t i c u s (= Dr. K.) enz. zijn daar bekende voorbeelden van. Een moeilijkheid wordt nog, dat er verschillende auteurs zijn die zich „R u s t i c u s” noemen.

Bergen-Binnen.

D. MAC GILLAVRY.

Adresveranderingen.

Ir. J. J. Fransen thans Steynstraat 2, Arnhem.

J. J. de Vos tot Nederveen Cappel thans Laan Copes van Cattenburch 109, 's-Gravenhage.
